

Klubíčko s červenou nití

Vladimír Merta

Leželi v trávě mezi rozdanými samopaly
a chladně zelenými věcmi
Nikomu nepatřili, sami k sobě cizí
věznění pokřikem důstojníků
hříšných jako spolehnutí, na slovo válka
namísto hlav lahve, plné nenávisti z pití
poslední se sehnul a upadnul do trávy
u hlavy mu našli, klubíčko s červenou nití

Poslali je na hranici, za ostnaté dráty
do země nikoho na vánoční svátky
s rukama pod pokrývkou měli sny o nahé ženě
psali domů dopisy a chtělo se jim zpátky
Důstojníci ponížení jako slovo válka
osnovali ve snách krvavou pitku
Poslední voják vytáhnul z kapsy potají
flétnu a knihu a kříž a červenou nitku

Nejedl nepil nemluvil tajemně se usmíval
dábel smíchu šašek války stál s flétnou opodál
budil se se sluncem a jako slunce usínal
bál se strachu když někdo jiný umíral
Smrt o něho měla zájem-on se jí zblízka vysmíval
znal jednu písničku a každému ji zazpíval
V prstech na dlani rozpřádal potají
klubíčko s červenou nití klubíčko s červenou nití

Útok skončil jako láska-nahatí vojáci
statní jako topoly se šli vykoupat do řeky
Oplakali mrtvé šaty rozvěsili na jabloně
šavle otřeli o trávu a napojili koně
Děti na ně mávaly a zachytily ve větru
vlající červenou nitku
kterou nám navždy zanechal poslední voják
ten který věčně umíral, ten který zahyne
jako poslední v každém z nás Jako poslední v každém z nás
Upadne do trávy a těsně u hlavy
najdete pramínek krve
A klubíčko s červenou nití
klubíčko s červenou nití